

Bilag 1.

De danske Grundejerforeningers Fællesudvalg.

Under Behandlingen i Folketinget i sidste Rigsdagssamling af Lovforslaget om den kommunale Beskatning indsattes en Bestemmelse, der fastslog, at ved Ligningen af Kommuneskat kan Indtægt af fast Ejendom ikke fastsættes til et mindre Beløb end 4 pCt. af den Kapital, som Ejeren ifølge Ejendommens Værdi, jfr. § 14 i Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903, maa anses for at have indestaaende i Ejendommen.

Det er oplyst, at Indsættelsen af denne Bestemmelse er støttet ved en Henvendelse fra Sogneraadforeningerne, og vi skulle ikke udtale os om, hvorvidt Bestemmelsen er rigtig og heldig for Landets Vedkommende. Derimod maa vi indtrængende fraraade, at Bestemmelsen i den foreliggende Form gives Lovkraft ved Beskatningen af Indtægt af *Købstadejendomme*. Bestemmelsen vil nemlig her kunne virke i høj Grad uretfærdig og vil i mange Tilfælde komme til at medvirke til, at der ydes Skat af en Indtægt, som slet ikke findes. Der kan nævnes talrige Eksempler paa, at Købstadejendomme ikke have givet nogen som helst Indtægt, og det kan i mange andre Tilfælde dokumenteres, at Indtægten har været under den af Folketinget forudsatte Grænse. Man maa i saa Henseende erindre den overordentlig betydningsfulde Omstændighed, at Købstadejendommene for en meget stor Del ere Huse, som ere bestemte til Udleje. Dette vil sige, at der aldrig Aar efter Aar kan paaregnes en sikker uforanderlig Indtægt. Der vil komme Aar, i hvilke Indtægten som Følge af Lejeledighed eller Lejetab betydelig forringes eller maaske helt udebliver. Det vil let ses, at i saadanne Aar vil det være uretfærdigt at beskatte efter den i Folketinget indsatte Bestemmelse. Uretfærdigheden understreges yderligere derved, at det Lejetab, en Husejer har lidt, staar aldrig til at oprette; den Tid, Lejligheden staar ledig, er altid en død Tid, af hvilken der ikke spirer ny Indtægt, men som tværtimod er økonomisk skadende for Ejeren ogsaa af den Grund, at en Ejendom med Ledighed maa regnes at have ringere Kapitalværdi. Den Ejer, som led Lejetab, saa sin Ejendoms Værdi formindsket og samtidig af Loven tilpligtedes til at svare Skat af den Indtægt, han havde mistet, vilde med Rette beklage sig over en uheldig Lovgivning.

I Henhold til disse Grunde og i Overensstemmelse med den af Grundejernes Delegeretmøde enstemmig givne Bemyndigelse skal Fællesudvalget for de danske Grundejerforeninger herved overfor den høje Lovgivningsmagt protestere mod Betimeligheden af den af Folketinget ved Revisionen af den kommunale Skattelov indsatte Bestemmelse i Lovens § 7, 2det Stykke, 2det og 3die Punktum, om Beskatning af Indtægt af fast Ejendom. Bestemmelserne bør i hvert Fald ændres saaledes, at de ikke komme til at gælde for Ejendomme til Udleje, eller dog at Lejetab ved ledige Lejligheder eller af anden lignende uforskyldt Aarsag skal fradrages i den beregnede Indtægt.

Den 30. November 1911.

Ærbødigst

De danske Grundejerforeningers Fællesudvalg.

Edv. Lau,
p. t. Formand.

K. Andersen.

J. Wulff.

Lauritz Holm.

L. Just Nielsen.

Til Landstingsudvalget angaaende den kommunale Beskatning.